

afgaves en Række vægtige Erklæringer — deriblandt fra de 3 Stormagter England, Frankrig og Sovjetunionens Side — vedrørende de respektive Landes Vilje til at opfylde Forpligtelserne ifølge Folkeforbundspagten.

Debatten indlededes med en lang Tale af den daværende britiske Udenrigsminister, Sir *Samuel Hoare*, der erklærede, at den engelske Regering og det engelske Folk var fast besluttet paa at følge Pagtens Bestemmelser, og at dette ikke skete ud fra egoistiske eller imperialistiske Motiver, men af Tro paa det Ideal, hvorpaa Folkeforbundet er bygget.

Den engelske Udenrigsminister mindede dernæst om, at Folkeforbundet ikke er en Overstat, men at Forbundets Styrke er afhængig af den Støtte, det modtager fra de enkelte Medlemsstater. Den Usikkerhed, der karakteriserer den nuværende Situation, skyldtes efter hans Opfattelse, at Folkeforbundets Nedrustningsbestræbelser ikke er lykkedes, at flere store Lande ikke er Medlemmer af Forbundet, og at der altfor ofte ad kunstig Vej fremkaldes en overdreven Nationalitetsfølelse, hvilket sidste betegner et af de farligste Elementer i de moderne Samfund.

Sir Samuel nævnte endelig, at den engelske Regering vilde være rede til at bidrage til en Undersøgelse af Spørgsmaalet om en retfærdig Fordeling af Raastoffer, saaledes at Frygten for ulige Adgang til Erhvervelse af Raastoffer kunde fjernes.

Kinas Iste Delegerede *M. Yen* udtalte, at Begrebet kollektiv Sikkerhed maatte være almindeligt, men at Folkeforbundet i de senere Aar syntes at have tillagt Begivenhederne i Europa en alt overvejende Betydning og Begivenhederne udenfor Europa kun en sekundær Betydning. Trods de Skuffelser, Kina havde lidt ved nogle af Folkeforbundets Afgørelser, var det dog mere end nogensinde Tilhænger af Forbundets Principper.

Abessiniens Delegerede, *M. Teclé-Hawariate* erklærede, at ethvert Forslag fra Folke-

Forelagte Lovforslag m. m.

forbundets Side tilsigtende en Højnelse af Abessinien i økonomisk, finansiel og politisk Henseende, vilde være velkomment. Denne Udtalelse citeredes senere i 5-Mands-Udvalgets Note af 18. September, jfr. Sp. 4311, som Udgangspunkt for Udvalgets Plan om en fælles mellemfolkelig Hjælp til Abessinien.

Abessinien, udtalte dets Repræsentant videre, havde udfoldet Bestræbelser til Slaveriets Afskaffelse, navnlig efter Landets Optagelse i Folkeforbundet og den nuværende Kejsers Indførelse af strenge Straffe for Slaveri. Men det drejede sig her om en stor Reform, hvis Gennemførelse maa tage en vis Tid.

Efter at have erklæret de i det italienske Memorandum (jfr. nedenfor Sp. 4311) indeholdte Anklager for urigtige, og foreslaet Udsendelse af en international Undersøgelseskommission til Abessinien for at prøve Rigtigheden af Klagerne, sluttede Hr. Teclé-Hawariate med en indtrængende Anmodning til Folkeforbundet om øjeblikkelig Handling.

Australiens 1. Delegerede, Mr. *Bruce* omtalte det fra 12. Delegationens Side rejste Spørgsmaal om en Forbedring af Ernæringen, jfr. nedenfor Sp. 4351 ff., og understregede Vigtigheden af, at alle Lande gjorde dette Spørgsmaal til Genstand for Undersøgelse.

Ungarns Iste Delegerede, General *Tánczos* udtalte, at de foruroligende Kaprustninger, der har fundet Sted omkring i Landene, var i aabenbar Modstrid med Paktens Art. 8, og at Ungarn maatte spørge, om det under disse Forhold ikke kunde betragte sig som moralsk og juridisk løst fra sine Forpligtelser efter Trianon-Traktatens V. Del.

General *Tánczos* henstillede derhos, at Folkeforbundsraadet i sin Egenskab af Garantorgan for Mindretallene opfyldte denne Opgave paa en mere virksom Maade end hidtil, og fremsatte forskellige Forslag i saa Henseende.

Norges Udenrigsminister Hr. *Koht* udtalte, at efter hans Mening maatte Folkeforbundet, hvis det ikke lykkedes det at